

da dia. Al final de mes, el preu que en pagaria varia en funció del país on visqui i l'operadora contractada. Així, a Letònia pagaria menys de 5 euros, mentre que al Regne Unit amb T-Mobile li cobrarien gairebé 30 euros el mes. En aquest mateix cas, el preu que ofereixen les operadores Movistar i Vodafone s'acosta als 15 euros el mes.

Mentre no sigui possible contractar els serveis de qualsevol companyia telefònica que operi a la Unió Europea, els usuaris només tenen l'opció d'anar canviant entre les operadores disponibles per aconseguir millors preus i serveis. De fet, des que es va donar llum verd a la portabilitat (l'opció de canviar d'operadora tot mantenint el número de telèfon), més de 31 milions d'europes ja han exercit aquest dret. En termes relatius, els finlandesos són els qui més canvien d'operadora. Es calcula que el 64% dels usuaris d'aquest país ja ho han fet alguna vegada. La segueix Dinamarca, amb el 32%, i l'estat espanyol, amb el 20%. En termes absoluts, però, són Movistar, Vodafone i Orange les que més altes i baixes han tingut, ja que dels 31 milions de portabilitats registrades a la UE, més de 9 milions s'han fet aquí.

Internet, l'assignatura pendent d'alguns països. El 2006, a la UE es van activar més de 20 milions de noves línies d'Internet d'alta velocitat, fins arribar a un total de 73 milions a Europa.

Ara, doncs, la taxa europea de penetració d'Internet supera el 15%, però com en el cas de la telefonia mòbil també hi ha moltes diferències d'implantació entre els països. Així, Holanda i Dinamarca, amb prop del 30%, són els països més connectats, no només d'Europa sinó de tot el món. De fet, superen de llarg les taxes dels Estats Units i el Japó (19%). També per sobre la mitjana hi ha el Regne Unit, Luxemburg i França on un de cada cinc habitants té accés a Internet. Entorn del 15%, hi ha la meitat de països membre de la Unió. Entre aquests hi ha l'estat espanyol, que és a punt de superar els 7 milions de línies ADSL. Entre els motius de la diferència amb els països capdavanters s'apunta que les tarifes a particulars són de les més cares d'Europa. Finalment, a la cua de la cibereuropa queden Hongria, Xipre, Polònia o Eslovàquia.

Albert Aguilera

E.ON perd la partida

La batalla política i econòmica que va començar fa dinou mesos pel control d'Endesa ha viscut un nou capítol, potser el darrer. E.ON ha retirat la seva oferta. Acciona i Enel tenen via lliure, però es comprometen a cedir al grup alemany actius per valor del 25% de l'elèctrica. El president de la CNMV que volia sancionar Acciona i Enel, ha dimitit.

El mateix dia en què la premsa publicava anuncis a tota pàgina amb un vermell llampant de fons que anunciava que només quedava un dia perquè els accionistes es decidissin per l'oferta d'E.ON, el grup alemany sorprenia amb l'anunci de la retirada de l'opa sobre Endesa, per tal de "resoldre la incertesa al voltant d'Endesa". Davant la impossibilitat d'adquirir el 50% del capital social de l'elèctrica espanyola, que li donaria la majoria suficient per controlar la companyia, E.ON ha llençat la tovallola davant la impossibilitat d'adquirir el 50% del capital social de l'elèctrica espanyola, que li donaria la majoria suficient per controlar la companyia. En un comunicat, el grup dirigit per Wulf Bernotat anuncia que E.ON "renunciarà a formular una altra oferta pública d'adquisició d'Endesa en els propers quatre anys", i reve-

la que "si Acciona i Enel aconseguissin el control de l'elèctrica, E.ON rebrà una cartera important de participacions empresarials, que inclourà actius a Espanya, Itàlia, França, Polònia i Turquia, per valor total d'uns 10.000 milions d'euros". Aquest "pacte de cavallers" ha de permetre donar una sortida digna al grup alemany a canvi d'haver aplanat clarament el camí a l'opció hispanoitaliana, ja que els actius d'Endesa que passaran a mans d'E.ON permetran a Enel sortejar possibles problemes de competència un cop passi a controlar la primera elèctrica de l'estat. Per la seva banda, E.ON se situarà "en una quota de mercat superior al 10% a l'estat espanyol, convertint-se en el quart operador elèctric del país", segons Bernotat.

El pacte, que acaba trossejant la propietat d'Endesa, el van segellar el cap de setmana passat les tres companyies que pretenien aconseguir el control de l'elèctrica, dues en bloc, Acciona i Enel, i a l'altre costat E.ON. Val a dir que el nou escenari era el menys desitjat per l'executiu de Zapatero, que preferia l'opció d'Acciona i Enel sense la presència del grup alemany. De fet, la tensió judicial entre Brussel·les i l'estat espanyol a causa de les restriccions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors va imposar per mirar de frenar l'oferta alemanya. La UE considera que es vulnera el lliure mercat i s'imposen condicions no ajustades a la normativa comunitària. El grup alemany va arribar el març de 2006 cridat per la cúpula directiva d'Endesa, de la mà del seu president, Manuel Pizarro, com a revulsiu per lluitar contra l'opa catalana de Gas Natural. Oferia 27,5 euros per títol, i plantava cara a la preferència aparent del Govern de Zapatero per la gasista. Aquest confiava que la suma d'Endesa i Gas Natural donaria com a resultat el campió nacional del sector energètic que havia de sortir a treure pit a Europa. Però el febrer passat, la gasista va haver de retirar-se perquè no podia igualar el preu per acció que oferia E.ON. Aleshores va prendre rellevància Acciona, la constructora de la família Entrecanales, que havia aterrat a Ende-

Economia

Opa

sa per sorpresa uns mesos abans mitjançant la compra d'un paquet del 10% de les accions a un preu de 32 euros per títol. Aviat va aconseguir el 24,9%, i prenia cos la possibilitat d'un pacte com el que avui sembla materialitzat. La italiana Enel –participada en un 32% per l'estat italià– i Acciona podien aliar-se i obtenir pràcticament el 50% d'Endesa, foragitant de la competició l'alemanya. I dit i fet. No ha servit de res que Caja Madrid es lliurés a E.ON per ajudar-la, perquè la resposta rebuda per l'accionariat d'Endesa, no solament dels grans, i malgrat la brutal campanya publicitària, ha estat gairebé nul·la. Dos dies abans que finalitzés el termini per recaptar suports, E.ON anunciava que només comptava amb l'1% de les accions en venda. Retirada E.ON, ara ja res no impedeix que Acciona i Enel llancin de manera immediata una oferta de 41 euros per acció, tal com s'havien compromès a fer.

Dimissió per la victòria. L'embolic de l'opa i els seus aspirants ha provocat la dimissió del president de la CNMV, Manuel Conthe. Aquest organisme regulador havia prohibit feia unes setmanes a Acciona i Enel presentar una oferta immediatament, imposant un termini de sis mesos després que es resolgués l'opa d'E.ON per fer qualsevol moviment. Però Conthe volia anar més enllà. Va proposar fortes sancions per a les

D'esquerra a dreta, el conseller delegat d'Enel, Fulvio Conti, el president d'Acciona, José Manuel Entrecanales, i el president d'E.ON, Wulf Bernotat

companyies espanyola i italiana, un reclam que no va prosperar perquè no va ser acceptat per cap altre membre del consell d'administració de la CNMV. Aquella votació va treure a la llum la divisió que viu aquest organisme sobre la guerra per Endesa, i va precipitar la decisió del seu president de plegar. Home de confiança del ministre d'Economia, Pedro Solbes, apostava per E.ON com a propietària d'E.ON, un posicionament diametralment oposat al de l'executiu de Zapatero, malgrat que el ma-

teix Govern espanyol desmenteix que la dimissió s'hagi produït per desavinences amb Conthe, sinó per motius personals.

Sigui com sigui, el desenllaç d'una operació aparentment empresarial, però que s'ha convertit en carn de batalla judicial i política, podria arribar a la seva fi ben aviat. Però a hores d'ara ningú no gosa posar la mà al foc pel triomf de l'aliança Acciona-Enel.

Gemma Aguilera

Breus

El futur de l'empresa balear en un món globalitzat

Aquest dimecres 11 d'abril es presenta a Palma el *Llibre blanc de les empreses*, a les 19.30 h a la Cambra de Comerç de Mallorca. El document és fruit del programa de recerca impulsat per l'Institut Ignasi Villalonga d'Economia i Empresa (IIVEE), i ha estat elaborat amb la col·laboració d'una quarantena de professors de les universitats dels Països Catalans. Ofereix una diagnosi de la situació de les empreses i dels principals sectors econòmics de l'Euram, posant de relleu els punts forts i les debilitats d'aquesta regió. En la presentació del llibre intervindran Llorenç Huguet, president del Consell Econòmic i Social de

les Illes, i Francina Orfila i Bartomeu Pascual, professors de la UIB. Inauguren l'acte Fernando Alzamora, president de Sa Nostra, Joan Gual, president de la Cambra de Comerç de Mallorca i Eliseu Climent, secretari de l'IIVEE. La cloenda anirà a càrrec del conseller d'Economia del Govern de les Illes Balears, Lluís Ramis.

Al-Pi podria ser 100% francesa

El Govern català ha ofert a France Télécom el seu 25% del capital de l'operadora de telecomunicacions per a empreses Al-Pi, a canvi de segregar la xarxa de fibra òptica de la multinacional francesa per traspasar-la a la Generalitat sense cap cost econòmic per a la institució catalana. Si finalment l'operació es duu a terme, Orange, marca amb què France Télécom opera al mercat espanyol, es quedaria amb el 100% de les accions d'Al-Pi, amb la marca, els clients, el fons de comerç i el personal. La compra no està tancada i, segons la Conselleria de Governació, el futur de la companyia es decidirà, com a molt tard, el juny.